

ZSĪTĀSEKS

Tautas žurnāls

2014. GADA SEPTĒMBRĪ

17
‘425’

❖ Nelabojamais romantikis — aktieris **EDGARS PUJĀTS**

❖ Absurdi izglītības sistēmā

❖ Kāpēc ginēkoloģe **DACE MATULE** izvairās no skarbiem vārdiem

❖ Vislabākie sinoptīki — dzīvnieki!

❖ Talismani topošās māmiņas aizsardzībai

❖ Ēdienkarte vājrežīgajiem

ISSN 1407-5059

9 771 407 505 009

CENA 1,78 EIRO

37

ANDRA VĒTRAS foto

Latvija ir pašnoteiktā, patstāvīga un neatkarīga latviešu brīvvalsts, kuras augstākais varas nesējs ir tauta.

Ir pagājuši vairāk nekā divi gadu desmiti kopš it kā atguvām valsti pēc formas, kurā vajadzēja ielikt jaunu saturu, uzņūvēt tādu sabiedrisku iekārtu, kurā visa tauta būtu laimīga, veselīga, dzīvotu labklājībā vai vismaz pārticībā, ja ne greznībā. Ko mēs darijām? Veidojām Latviju par demokrātisku valsti. Ko mēs ieguvām? Demokrātisku Latviju. Dzīvojam taču demokrātiskā Latvijā! Demokrātija nav mīts kā komunisms, ar kuru dzīvojām sociālisma un attīstītā sociālisma sabiedriskā iekārtā, demokrātija — tā ir šodiena. Bet izskan daudzas dumpīgas balsis — neapmierina bezdarbs, smiekligās pensijas, no kurām amarāli nem pat nodokļus, korumpēta valdība un ierēdniecība, daudzi Saeimas deputāti vāji prot reizrēķinu un neprot latviski runāt (kur nu vēl domāt latviski!), briesmīgs nodokļu slogans, algas zem cilvēka cienīgas eksistences, cilvēkus izliek no dzīvokļiem, nepamatoti sadomāti tarifi, banku patvalja un cilvēku parādu jūgs bankām (parādu verdzība), cilvēkdrošība un ārstniecība pārvērsta par nesamaksājamu pakalpojumu utt. Uzskaitījumam vajadzētu vairākas lappuses, bet tas viss no vienas — tautas puses. Taču medaļai ir arī otra puse — oligarhu-korporātu puse. Tie ir privātie helikopteri, privātās bankas, villas Floridā, savi sporta klubi, savas politiskās partijas-politbrigādes, privātās apsardzes un izspiedzes paramilitāras vienības, savas TV un radiostacijas, savi laikraksti un žurnāli, savi sulaipni pareizās vietās Brisele un Rīgā utt.

Kā to visu kopā sauc? To sauc par demokrātiju, kurā katrs var būt gan bomzis, gan miljonārs, zombēts biorobots un brīdomātājs — brīva «izvēle». Uz politiskās skatuves korī dzied vairata, bet diriģenti sēž ložā. Šobrīd Latvija ir tipiska demokrātiska Eiropas Savienības pavalsts pēc visiem zemajiem «rietumu» civilizācijas standartiem,

tiesi tāpat kā savulaik Latvijas PSR bija izaugusi no sociālistiskas pavalsts par attīstītā sociālisma pavalsti.

Daudzus tas neapmierina. Mūs neapmierina esošā sabiedriskā iekārta, publiskās varas sadalījums, esošā valsts ideoloģija. Mūs neapmierina antikonstitucionālais stāvoklis valstī, kad suverēnā vara nepieder tautai.

Ko likt vietā? Mums ir ko likt vietā, un mēs veidosim jaunu sabiedrisko iekārtu Latvijā, lai tā būtu par paraugu citām tautām. Mēs gribam dzīvot kā līdzīgs līdzīgos ar visām Eiropas tautām.

Jauno sabiedrisko iekārtu sauksim par TAUTISMU, kurā svešzemju izredzēto un «pie Galda pielaisto» vietā valda tautvaldība. Vēsturē mēs zinām primitīvo cilšu iekārtu, antīko vergturu iekārtu ar verdzību, feodālismu ar feodiem un dzimtīcilvēkiem, klerikālismu ar krustnešiem un inkvizīciju, kapitālismu ar buržuāziju un «lumpenjiem» (proletariātu), sociālismu ar padomju vergiem un komunistu partokrātiju, globālismu jeb dēmonkrātiju ar «moderno verdzību» un oligarhiem: auglotājiem, banksteriem, globāliem pārvaldniekiem (kopumā vīnus varam nosaukt par Pasauli Pārvaldošo Elīti), un zinām arī kādreiz eksistējušo augsti attīstīto «Zelta laikmetu» ar tautvaldību. Varam vēl izdalīt atsevišķus sabiedrisko iekārtu paveidus, turklāt jau nosauktie veidi nebūt nav rindojamīgi tādā secibā, kā uzrakstīts, jo dažādās zemēs sabiedriskās iekārtas ir bijušas dažādas, turklāt dažas tautas vispār vairākas iekārtas nav pārdzīvojušas. Arī šobrīd Pasaulē ir ļoti dažādas sabiedriskās iekārtas. Tautisms nebūt nav vienkārši atgriešanās latviešu mītiskajā idealizētā, nacionālā romantisma pagātnē, tā ir tautas pašnoteikšanās mūsdienu piramidāli hierarhiskā globālā prediktora pārvaldītā Pasaulē. Latviski tas būtu — dažādas pakāpes kaklakungu pārvaldītā Pasaulē, kurā mums atvēlēta vergu loma.

Daudzi materiālisti — ekonomisti jēdzīnam sabiedriskā iekārta liek vienlīdzības zimi ar politiski ekonomisko sistēmu, kuru veido

ražošanas, saražotā sadalījuma un īpašuma attiecības starp pilsoniem un valsti, vai arī tās vismaz liek sabiedriskās iekārtas pamatā. Tā ir līdzīga pieeja marksistu sabiedriski ekonomisko formāciju skaidrojumam par ražošanas veida, ražošanas spēku, ražošanas attiecību Pasauli dzenošo lomu.

Katru sabiedrisko iekārtu raksturo jeb faktiski tā sastāv no sabiedriskās darbības un sabiedriskām attiecībām cilvēku starpā, starp cilvēkiem un no viņiem atvešināto valsts varu, darbības un attiecībām starp cilvēkiem un dabu, no uzvedības un attiecībām starp cilvēkiem un Dievu. Darbojasi jeb Attiecību nesēji šajā sistēmā būs trīs: Cilvēki-Daba-Dievs. Bet kā atsevišķs fenomens ir jāizdala Valsts vara un tās nesēji (likumus ražojošie varturi un likumus un pavēles realizējošie varneši), dažkārt tautā saka vienkārši — Valsts. Protams, tas nav precizi, bet vienkāršības labad to izmantosim.

Problēma ir tā, ka valsts varas nesēji no Sabiedriskā liguma apkalojoša personāla ir pārvērtušies par patstāvigu subjektu, kurš līdzinās pūķim, kuram nepārtraukti jāziedo cilvēku labklājību, veselību, ģimenes dzīve un sapņu piepildījums. Valsts vara kļuvusi par apspiešanas mehānismu. Līdzību varam atrast jūdaismā — tā būtu situācija, it kā leviti būtu ieņēmuši kohaimu (kaganu) vietu. Bet tiesi tas ir noticis mūsdienu sabiedrībā, turklāt kohaimu vietā būtu jābūt tautai. Taču jūdaismā tā ir neiespējama lieta, tikpat neiespējama tā liekas mūsu sabiedrībā, bet tas absurdus ir noticis. Tāds absurdus var notikt tikai Anti-Pasaulē, it kā Zeme ietu nevis Sauļes ceļu, bet pa Tumsas un Miglas apņemtu grāvi, kur cilvēks pazaudējis cilvēku, nerēdz izēju un tikai mīcās muklājā.

Sabiedriskās iekārtas TAUTISMA, tāpat kā jebkuras citas sabiedriskās iekārtas, veidojošās attiecības varam iedalīt vairākās lielās grupās: kultūras, sociāli-ekonomiskās un ģeogrāfiskās. Daži pētnieki šīs attiecības iedala: ekonomiskās, sociālās, garīgi kultūrālās un politiskās, bet, manuprāt, tās neaptver visu attiecību spektru, turklāt šīs attiecības savstarpēji klājas un faktiski atrodas hierarhiskā pakļautībā, t.i., izriet no augstāk stāvošās. Skatot Tautismu, ir ārkārtīgi svarīgi nemt vērā to, ka Tautisms nav no augšas radīta, bet ir pašorganizējoša sabiedrības sistēma, kura organizējas «iz apakšas» — no tautas, bet pašreizējās dēmonkrātijas apstākļos tai vienkārši ir grūti realizēties. Ja tā neorganizējas, tātad tautā vēl nav brīvības gribas, tā ir vergu pūlis.

(Turpinājums nākamreiz)

**Dr. VALDIS ŠTEINS,
Triju Zvaigžņu ordeņa komandieris**

P.S. Autors ir neatkarīgs zinātnieks un pētnieks un pauž savu zinātnisko viedokli akadēmiskās brīvības ietvaros. Prieķīlumi ir domāti kā akadēmiskas diskusijas pienesums Latvijas un citu Pasaules valstu etnoloģijai, ģeogrāfijai, vēsturei, ģeopolitoloģijai, valstsmačībai, tiesību zinātnei un praksei.